

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Ja, nu har grammofonen fra fremskridtspartiet efterhånden kørt nogle år. Kunne hr. Dohrmann ikke forklare mig vedrørende arbejdsløse på dimittendsarten, hvor stort deres forbrug er, og hvor stor indvirkning det kæmpeforbrug, de altså har, har på de problemer, dette samfund er i? Kunne vi ikke få en forklaring på det, så der er sammenhæng i det indlæg, vi lige har hørt?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg tror aldrig, hr. Kaj Poulsen har hørt nogen fra fremskridtspartiet stå heroppe og sige, at de, der er tvunget ud i arbejdsløshed, de, som ikke kan få et job, ikke skal have en rimelig understøttelse, altså en understøttelse, de kan leve for og få en normal tilværelse for.

Når jeg nævner disse problemer, er det selvfølgelig, fordi – jeg går da ud fra, at hr. Kaj Poulsen også har den indstilling – man i samme øjeblik, man får tilbudt et job, sandelig også skal tage det. Jeg går også ud fra, at vi er enige om, at nægter man at tage det job, så skal man ikke have noget.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Ja, så står man tilbage med en usikkerhed om, hvad det egentlig er fremskridtspartiet mener. Er det det sidste indlæg her, der skulle forstås som fremskridtspartiets indstilling til det lovkompleks, vi har med at gøre her, eller er det det første indlæg?

Det, det drejer sig om, er besparelser, og så gør det ikke noget, at man gentagne gange for milliardbeløb efterhånden har ramt de dårligst stillede via A-kasselovgivning.

I det andet indlæg havde man en vis sympati for de mennesker, som altså, kan jeg forstå, ikke har for meget, men den eneste betingelse er, at de skal tage et job, når det bliver anvist. Det er socialdemokratiet enig med fremskridtspartiet i.

Hvad er det for et af indlæggene, vi skal regne som fremskridtspartiets holdning til dette forslag? Er det sådan, at det er det andet indlæg, så går vi ud fra, at der stemmes imod.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på noget, som vi alle sammen godt ved. Der er jo sket en vis udskiftning og en vis reduktion i fremskridtspartiets rækker, og det skal jeg være den sidste til at beklage. Når hr. Dohrmann står heroppe og siger, at man ikke har hørt fra fremskridtspartiets side, at de arbejdsløse får for meget i understøttelse, så må jeg have lov til at sige pænt, at det da vist er en sandhed med visse modifikationer. Så vidt jeg er orienteret og har hørt efter her i salen, gik fremskridtspartiet gladeligt med på ideen om at graduere satserne for de arbejdsløse, det forslag, som de radikale heldigvis tidligere heller ikke ville være med til. Det gik fremskridtspartiet jo ind for med brask og bram. Det synes jeg skal siges i denne forbindelse.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det har fru Lilli Gyldenkilde 100 pct. ret i, det støttede vi, ja. Fru Lilli Gyldenkilde vil også kunne huske, at forleden dag behandlede vi et forslag om, at man skulle tilgodese dem, der fik de lavere understøttelsesbeløb, og fru Lilli Gyldenkilde vil sikkert også kunne huske, at det forslag støttede fremskridtspartiet også.

Det, det drejer sig om for os, er først og fremmest – det er også et svar til hr. Kaj Poulsen – at føre en økonomisk politik herinde, således at vi kan holde renten og udgifterne for erhvervslivet nede, således at vi kan få gang i investeringerne og dermed skabe nogle flere arbejdspladser. Det er vores holdning. Vi må aldrig komme i den situation – det har der været tilbøjelighed til – at det ikke kan betale sig i hvert fald for dem, der oppebærer den højeste understøttelse, at tage et job. Det skal vi selvfølgelig heller ikke medvirke til, tværtimod. Det må aldrig være sådan, at det er bedre at ligge hjemme på sofaen end at tage det job, der tilbydes.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

For Folketingstidendes skyld og til oplysning for hr. Dohrmann skal jeg fortælle, at fremskridtspartiet stemte imod en regulering